

[Stensballe.]

Samarbejdet afbrudt, og den Udsigt til en Overenskomst, som var i Udvalget, forsvandt. Derefter indførte Ministeren Bestemmelsen i Lovforslaget og gennemtvinger den nu her. Vi kan ikke være med til noget saadant, det siger sig selv, det behøver jeg i og for sig ikke at gøre Rede for hverken her i Salen eller over for den højtærede Minister.

Angaaende § 12 b., hvorefter Stk. 2 i Arbejdsløshedslovens § 17 nu søges ændret, maa jeg have Lov til at læse Bestemmelsen op, saaledes som den lyder i den gamle Lov, og saaledes som den foreslaas formuleret efter Lovforslaget. I den gamle Lov hedder det:

„Det skal ikke kunne anses for fyldestgørende Grund til at vægre sig ved at overtage et anvist Arbejde, at Lønnen for Arbejdet er lavere end den, paagældende har haft, naar Lønnen dog ikke er under den Timeløn, der i Henhold til Overenskomst mellem Arbejdsgivere og Arbejdere er fastsat for tilsvarende Arbejde, eller under, hvad der i den paagældende Virksomhed eller Egn sædvanligt ydes for tilsvarende Arbejde.“

Denne Bestemmelse betød derved, at den medtog Overenskomster mellem Arbejdsgivere og Arbejdere, en Udvidelse af den tidligere gældende Ordning. Tidligere havde der kun staaet: „hvad der i den paagældende Virksomhed eller Egn sædvanligt ydes for tilsvarende Arbejde“. Jeg ved vel, at der har været Vanskeligheder ved Gennemførelsen af denne Bestemmelse om Timeløn, der er fastsat i Henhold til Overenskomst mellem Arbejdsgivere og Arbejdere, og jeg har selv i et konkret Tilfælde været med til, at man satte sig ud over, at der stod Time-løn, idet Nævnet har godkendt en Ordning, hvorefter Akkordlønnen var indført i Stedet for. Jeg personlig tror, at Loven havde været lettere at administrere, hvis hele Overenskomstbestemmelsen var udgaaet, og at den var blevet mere neutral. Nu er det kommet ind deri, og jeg skal derfor ikke sige noget imod, at Timeløn ændres til Fortjeneste, idet jeg tror, det vil lette Administrationen af Loven. Men derudover har Ministeren foreslaaet følgende Tilføjelse:

„Dog skal denne sædvanemæssige Løn“

— altsaa den, som svarer til det sidste, jeg læste op, den Løn, som i den paagældende Egn ydes for tilsvarende Arbejde —

„ikke være afgørende, for saa vidt der for saadant Arbejde gælder almindelig Landoverenskomst — eller Over-

enskomst for den paagældende Landsdel — med højere Lønvilkaar, eller for saa vidt Prisforhøjelser paa Livsfornödenheder har forringet den paagældende sædvanemæssige Løn i væsentlig Grad.“

Det staaer for mig saaledes, at der herefter vil blive mange og vanskelige Afgørelser at træffe, og at der vil blive aabnet Adgang til at smutte igennem for mange af de mere eller mindre arbejdssky Folk, som der eksisterer adskillige af. Samtidig giver Bestemmelsen Fagforeningerne et udmærket Brækjern rundt omkring til at søge at hæve Lønningerne, ogsaa uden Hensyn til, om Levevilkaarene er anderledes, end de har været tidligere. Jeg ser saaledes paa det, at denne Bestemmelse er ensidigt rettet mod Landbruget, og jeg har faaet den Opfattelse ved Eksempler, som jeg er kendt med fra Behandlingen af mange af den Slags Sager, der har været for i Arbejdsløshedsnævnet. Hvis Regeringen gjorde det fornødne for at udvikle Landbrugets Eksport, saa at Landbruget kunde faa bedre Vilkaar, var det en noget anden Sag. Men som Forholdene er nu, tror jeg, at disse Bestemmelser i det lange Løb vil virke dræbende paa Beskæftigelsen. Resultatet vil blive et Understøttelsessystem, som Landet ikke kan være tjent med, et System, der vil give Fagforbundene hele Magten i Arbejdsløshedskasserne.

Jeg skal ikke uddybe dette nærmere. Jeg mener at have udtalt mig tilstrækkelig tydeligt om min og vor Stilling til dette Lovforslag. Vi kan ikke medvirke til dets Gennemførelse, som det foreligger; vi vil naturligvis gaa ind i Forhandling i det Udvalg, som jeg forstaaer vil blive nedsat, men vi vil saa ogsaa forbeholde os at inddrage andre Bestemmelser under denne Forhandling. Der er maaske nok visse Ting i Lovforslaget, som vi kan se paa med milde Øjne, men der er visse Punkter og Bestemmelser deri, som vi aldeles ikke kan medvirke til.

Unmack: Det foreliggende Lovforslag blev fremsat i dette høje Ting af den højtærede Socialminister i Mødet den 3. Februar. Jeg maa erkende, at det ikke i og for sig kom som en Overraskelse, thi allerede i Oktober blev det, hvad det ærede 5te Medlem for 4de Kredes (Stensballe) allerede har omtalt, bebudet i det andet høje Ting, at Ministeren snart vilde fremsætte et Forslag til Lov om Ændringer i Arbejdsløshedsloven. Gennem Maaneder hørte vi derefter omtrent ugentlig, at nu var Forslaget snart færdigt til Fremsættelse. Derfor har mange undret sig over,